

Kayi

Hengellistä

P. 1733d

Wirtto,

Ensimmäinen:

Ah palaja mun sieluisen, &c.

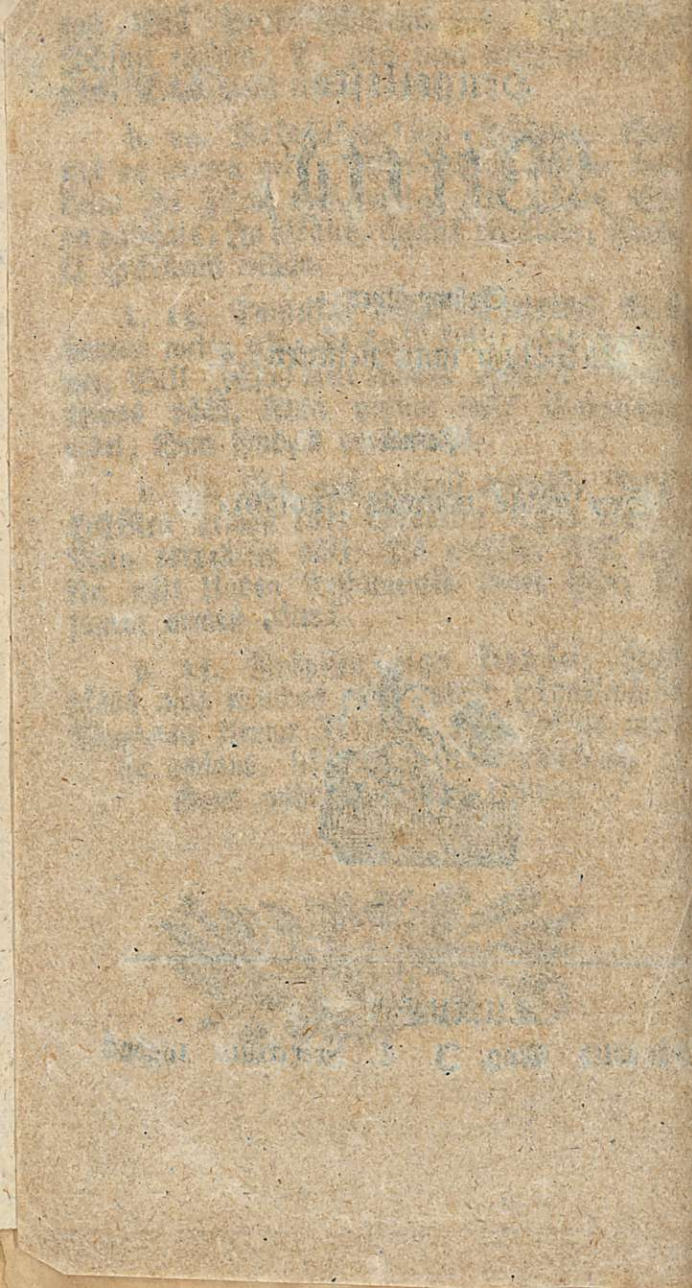
Toinen:

Sun wisas neuvos Jumala, &c.

LUNDA 1809

Prändäty Mag. J. C. Srenckelin tygöndä

Elävästä synnin tunnosta niinkuin yhden
oikian Rippi lapsen pääomaisuudesta.

B. 1. Nyt on meil' HERAN Sabbathi ic.

v. 1.

Ah! palaja mun sieluisen, Palmenes tygä
JEsuren, Eähd Jän armoo kiittäjän,
hywin kävi sull tänäpäin.

v. 2. Kost' tundes haawas parattin, syn-
nit wiesl' ander annettin, Sun rippis kuuli
Jumala; Nyt JEsures sua lohdata.

v. 3. Se suuri sieluin sairaus, Ja duo-
mion pelwon angarus, Pakeni, JEsu! ajall
lää, Kost' oikein muistin ansios pääll.

v. 4. Mull welka sata leiwiskä. Rypä
oli HERAN edessä, Mutt hän mun sulast ar-
most wiesl', Jöhdatta tahdoi oikial tiel.

v. 5. Ah! JEsu Christe armahda, Kuning
sielu luonnon tilasa, On orwoi armost Juma-
lan, Sen olen igä hawait saan.

v. 6. Min mutnaisina aikoina, Kost' oli
sunnin fangina, Mä rippil käwin usein kans,
Mutt orjan pelwos kolonans.

v. 7. En tietän sielun murhesta: Eng' u-
kon salaisuudesta, Mä olin rippid' päästjän, Pal-
lot' pabemb kuin mendjän.

v. 8.

v. 8. Kost turmessuren hawaizin, Syn-
nin suuren registerin, Kas silloin apu talli-
tul', Mä egein HERRaa itku suuk.

v. 9. Wihottett' Jumal' Taimasa, Haa-
woista tundo waikka, Mond' syndi ruusun luo-
waista, Mun tappoit perät upotta.

v. 10. Kost tampaikin wäl ebesykin, Pa-
rannuyen pääl työtä tein, Min selun halais-
ripiä menn', Pois keldä eton endisen.

v. 11. Mutti ei wäl kää tilasa, Ol' se-
lutt ystän wahwutta: Hän luuli ett omä wal-
mistus Ol' parannuyen omassus.

v. 12. Kost kaitti illoi koston, Min ar-
mon walos hawaizin, Wihdoin Jesuren haa-
wasa Mutuan luon ilalla.

v. 13. Siis tutki maa Jumala, Tää
merkki sul ajaää, Myt päälä pöytä tarjon on,
Ah Jesus tundo walaisken.

v. 14. Tule! Ah tule Jesuinen! Eht' olen
suuri syndinen, Ja minust armon lapsi tee,
Mut oikein kynnien ripille.

v. 15. Se riipilaps on oikia, Ja koston
HERRan laumasta, Jong sydän rakkaudesta,
Jesuren perän halaja.

v. 16. My katuwainen syndinen. Gala sen-
tähdän ripiä menn', Ett selun puorma lewe-
nis, Jota hän lända tyynelis.

v. 17. Sydän se huuta lauvut, Ja selu
halaa woimaa uutt, Ett tulewa:ks tustasa,
Wois lujast henges sotias.

v. 18. Ja egi sitt ain edespäin, Jumalan
waldakundaa näin, Ja lojapäiwän parannus,
On hänen hymi elons uus

v. 19. Se kulu nyt Kristus halaja, Ja hä-
nen p'illens rakerda, Ett mahwall aikomi-
sella, Ett hartast mielest parata.

v. 20. Hän saa myöds HERRan armossa
Rähd uuden woiman ilolla, Ja wiß-yn andex
saamisest, Ett hän on HERRaan y'disest.

v. 21. Viel kengen todistupetta, Tai syn-
nin päästä lultan, Kos' näin py mieras katu-
wa, Myöds syndins ripis andex saa

v. 22. Kall' synnit HERRan kirjasto Pois
pyhitän näin armosa Ett ilän enä mutjeta,
Jumalan edes Taiwasa

v. 23. Viel fleru uuden nimen saa, Jang
Jesus tejaans kirjoista, Tämä on voitett lam-
mas me l, Jang satan ryöväis lautumld'.

v. 24. Lain kaldaifessa muutorest, Ja sie-
lust yldö heränest, Kall' Taiwan pyhäst rie-
muigo Ja ilo-laulu weisalle.

v. 25. O sitä suurta rakkautt Ja armon
lunnon salaisutt, Kulu Jesuses sitt nautitan,
Kost luondo armoz muutetan.

v. 26. Mä taidan uskos sano sen, Ett py-
ten hetken nautiken, Jesus ilon suuremman,
Kuin mailm' taidais uskellan.

v. 27. Katumattomat sydämet, Joll ei oll
wielä valannet, Et ojaa saa täst ilosta, Wai n
pettä igens luulosa.

v. 28. O JESU! Judan Vekona, Parann'
viel sunniit sairaita, Taimallit Jäs rukoile,
Ettei hän meitä hyljille.

v. 29. Tee tultä JESU sieluin vääst', Ja
vuodat henges si n tää, Sens teit, O JE.
su suloinen! Mitäst mä teikko epäillen.

Toinen:

Marian Ilmestys Päivän Weisu

W. 1. O JESU Christ! kum luondom salt ic.

v. 1.

Sun wiisas neuvos Jumala, Mun sielun i.
autta: Kost istun luollon warjosa, Ni in
si nä armost lotta, Tuot t m il' hymän teno.
mon, Josa siis Edeswastajan, JESUS Mari.
an lobbus

v. 2. Tä'n hymän sanen saattaja, Gabri.
el Engeli oli, Kuin lähetettiin Täwasta. Ja
Nazare hin tuli, O armoitettu Maria, Hän
puhui armon liitosta, Ja hengellisest raupest.

v. 3. Hän puhui Teiwan tarwasta, Myös
armon walikemista, O! älä pelä Maria, Et
armon suuren löysit, JESUS mailman Wefias,
Sen Pyhän Hengen awusta, Tänapä'n siis
sinus.

v. 4. O mikä ilo Taimahas, mahdoi oll
fiinä päiwän, Kost Dawidin Huonen Kunin.
g's, Nyt kuului edes läymän, Taimat sano.
tan iloinnen, Niin myös jokaisen sydämen,
Kuin HERRaa uskas odott.

v. 5.

v. 5. Sen vanhan Testamentin yhn' Tai
kirkas kaitto walais, Ja maahan teloitt pt.
run tyhn, Mond harrast sydan' awais, Ur.
mon lupaurit tutkiman, Jos JEsus on
ennustan Siin vanhas Testamentis.

v. 6. Mond' Propheta on odottan, Ett
nahda taman paivan, Mond Monarchi lens
halalan, Tain ilo ajan peraan, Kost JEsus si.
lis libasa, Ja poltto uuri seisahta, Waan ei
he sita saane.

v. 7. Meill lopun ajan asuwill, On litton
arkin awert, Ja JEsus saarnats syndisa' Ja
teki ihmet monea, Nutt JEsus tietä sydamet,
Kuin he on HERRA kiittannet, Sen tallin
walon edest.

v. 8. Tain Pyhä Henges minulle Kuin
alat mustutaisi, Mun parannuxen retkelle
Ett en wa horjataisi, Tain armos itken pahus
tan Ja hengellista laiskuttan, Nut weres r.
mo erjan.

v. 9. Ihanisen oma sydan on, Se suurin
wäärä Propheta, Niin joll on tull sydins
lundohon. Koet usein, opetta, Kuing' sydan
pyytä seurata, Tätä katowais mailma, Eikst
meill spy ol' itke.

v. 10. Sydämen tylmäkköisuus, On sota
henge vastaan; Ja luonnon wastahakisuus,
Jong plige itke mahdan, Nut ettän रुपen tä.
näpän, Sun tahtos jälken elmän, O Jumal
minun Sinnan.

v. 11. Ett peljätt' HERRaa nuorudest,
On Salomonin neuwo, Ur huuta JEsust,
lap.

lapsudest, Sit syndi meitä waino, Sentähden
Jesust ehitän, Ett hän meit muistais tän-
päin, Tekis meilt linton lapsen.

v. 12. Kalasatam siis Jesusa, Sit nyt
on armon aika, Viel Jesus nytkin kolkutta
Ja Jhäns tygö huoka, Ett langen Sion pa-
latsis, Ja ylläns tygö Tiirutais, Edestä
Hörrän wihan.

v. 13. Taisellat hynät Chriistyt Sitä
haman weren asti, Te taikk kuin olett' herän-
net, Sitä Jesus meit lunasti Weriselt sodan,
armos pään, Kuing paljon wert' Golgathan
mäen, Sun sondaes edest luopi.

v. 14. Ny pito pa just werestä, Jong'
JHra armost teki, Synnisen sugun edestä,
Min tarpeitsey näki; Mä wapisen kost tut-
ta näit, Uuden Testamentin armo häit, O
kärta armon päiwä.

v. 15. Nykyiset ajan tyhneet, Jost
tähdä alas waiwas, Eht' olisit jo apäimäiset,
Murtetan riemur Taimas, Kyllä Jesus mitta
omans, Seitä eläis että kuolleijans, Kans
wihdoin armost kruuna.

